

תל אביב 4.7.2013

לכבוד
מר דוד רותם, ח"כ
יו"ר ועדת חוקה חוק ומשפט
הכנסת
ירושלים
שלום רב,

הנדון: הצעת חוק החברות (תיקון מס' 18) (קרון לתועלת הציבור והוראות לעניין חברה לתועלת הציבור), התשנ"ב – 2012 – הערות והשגות

בשם מרשתנו, שתי"ל שירותי תמיכה וייעוץ לארגונים לשינוי חברתי, מוגשות בזה הערות והשגות להצעת החוק שבנדון.

1. הערות כלליות לגבי הליך החקיקה.

א. הצעת החוק כוללת (תחת כותרת אחת מטעה) **שתי הצעות חוק**.

הראשונה - היא הצעת חוק המתייחסת לקרון לתועלת הציבור, כפי העולה משמה של הצעת החוק

השניה - הצעת חוק למתן סמכויות ביקורת, פיקוח וחקירה, קביעת מערכת היחסים בין הביקורת הפנימית לוועדת הביקורת, פרסומים, עיצומים כספיים ועוד - הן לגבי חברות לתועלת הציבור והן לגבי עמותות. (שאינן מאוזכרות כלל בשם החוק המוצע)

נושאים אלה הם נושאים כבדי משקל שמקומן בתיקון נפרד של חוק העמותות או חוק החברות.

יש בנושאים אלה שורה של שאלות קונסטיטוציוניות - לגבי חופש ההתאגדות, זכויות אזרח (צנעת הפרט) ועוד - בצד שאלות משפטיות עקרוניות לגבי ממשל תאגידי והליכי ביקורת נכונה, קביעת מערכת הכפיפיות של גופי הביקורת בתאגידים מלכ"ריים וכו'.

עמדתנו היא שיש להפריד בין שתי הצעות חוק אלה - לדון במסגרת הצעת חוק הנוכחית רק ב"קרנות לתועלת הציבור" ולקבוע שהדיון בכל הנושאים האחרים יובאו כהצעת חוק נפרדת שתאפשר דיון ראוי וממצה בנושאים כבדי משקל אלה שאינם קשורים ישירות להצעת החוק הנוכחית.

ב. פגיעה בסמכות הכנסת כמחוקקת והעדר פיקוח ציבורי על חקיקת המשנה.

הצעת החוק מעניקה לשר (לעניינו שר המשפטים) סמכויות נרחבות ביותר.

בחלק מהוראות הצעת החוק ניתנת לשר סמכות לשנות הוראות סעיף בחוק (ראה, לדוגמה, סעיף 345(ו)(1)). זו פעולת חקיקה הנתונה לכנסת בלבד – ובכל מקרה טעונה, לפחות, אישור של ועדת החוקה חוק ומשפט.

הוא הדין, בשורה של סמכויות הניתנות לשר או לרשם כגון: בדיקה ופיקוח שמחייבות, לפחות, ביקורת ציבורית של ועדות הכנסת הרלוונטיות – דהיינו קבלת אישורן.

ג. הצעת החוק מנסה, פעם נוספת, "להחדיר" לדבר חקיקה את "האישור על הניהול תקין" – אישור שלא ניתן מכח "דין" כלשהו, אלא מכוח החלטת ממשלה והוראות מקצועיות שהוכנו בידי רשות התאגידים, מבלי שעברו ב"מסננת" של הליך חקיקה כלשהו בכלל ושל הכנסת וועדותיה בפרט. (ראה סעיף 345(ד)(1)(א) ו- (ב)).

הניסיונות הקודמים לעשות כן נדחו, בעבר, על ידי ועדת החוקה חוק ומשפט.

ד. הצעת החוק מבקשת להעביר לרשם ההקדשות "בשל העומס המוטל על בתי המשפט" סמכות, המוקנית כיום, על פי החוק, לבית המשפט, ובכלל זה לחייב נושא משרה לשאת באופן אישי בעיצום כספי שהרשם עצמו הטיל על החברה ולבטל בכך את הביקורת השיפוטית על החלטות הרשם.

עניינים עקרוניים אלה צריכים ליבון וקיום דיון מוקדם והחלטה מתאימה לפני המשך הדיון בהצעת החוק לגופה.

2. "קרן לתועלת הציבור" – התייחסות לסעיפים 8, 9, 10 ו-11 להצעת החוק.

השאלה הראשונה העולה למקרא הצעת החוק היא האם היא נותנת מענה לנושא לה נועדה – קרי: קרנות לתועלת הציבור.

התשובה לכך שלילית בשל שני טעמים:

ראשית – חלקן המשמעותי (אולי הגדול) של הקרנות הפעולות היום בישראל, בין כעמותות ובין כחברות לתועלת הציבור, אינן קרנות צמיתות (Endowments) אלא ארגונים שמטרותיהם לתרום לארגונים אחרים מתוך משאבים כספיים שהם אוספים באופן שוטף.

קרנות אלה, בין אם הן פרטיות (כשהכספים באים מכספי משפחה אחת) ובין קרנות בניהול פרטי – אוספות במהלך השנה כסף (ופעמים רבות – כסף מיועד) מתורם מרכזי או מספר תורמים – והן מבצעות את מתן התרומות ואת הפיקוח על השימושים בכסף.

חלק גדול מקרנות אלה אינן מחזיקות "הון עצמי נזיל" של 10 מיליון ₪ ועל כן הן אינן יכולות להיכנס בגדר החוק.

החוק אינו עוסק ואינו נותן מענה לקרנות רבות אלה.

שנית – ללא קביעת ההטבות (מיסוי וכו') שינתנו לקרנות לתועלת הציבור – אין שום סיבה טובה לקרן המאוגדת כעמותה או חל"צ רגילים להירשם כ"קרן לתועלת הציבור" – נהפוך הוא.

הוראות החוק מחמירות עם הקרנות לעניין הניהול השוטף שלהן (לדוגמה: שיעור עלויות הניהול), מרחיבות את חובת הדיווח ואת הסנקציות החלות עליהם, דורשות הכנסת אנשים חיצוניים להנהלותיהם וכו' – אך אין בהם כל התייחסות ליתרונות שינתנו לקרנות כתוצאה מכך.

בנסיבות אלה – יש ספק רב, לדעתנו, אם ימצאו קרנות שיירשמו להירשם כ"קרן לתועלת הציבור".

להלן הערותינו לגוף ההצעה:

לסעיף 345לד(1)(א) – יש למחוק המילים "ושניתן להם אישור על ניהולם התקין"

לסעיף 345לד(1)(ב) - יש למחוק המילים "ושניתן להם אישור על ניהולם התקין"

כפי שהובהר בסעיף 1 לעיל – "אישור על ניהול תקין" איננו דבר חקיקה – אלא הוראות מקצועיות של רשות ממשלתית. לא ניתן להכניס לחוק הוראות מסוג זה שלא עברו כל הליך חקיקה ואינם נתונות לביקורת ציבורית כלשהי.

רשות התאגידים קבעה את הכללים והיא זו שמשנה את הכללים, מדי פעם, על פי שיקול דעתה וללא כל פיקוח או ביקורת ציבורית בכלל וזו של ועדות הכנסת בפרט.

לסעיף 345לד(1)(ה) ו(ו) – לא ברור אילו גופים אליהם מתייחסים סעיפים אלה אינם נכללים בס"ק (א) ו(ב). הגדרת מטרות ציבוריות בתוספת השנייה רחבה ביותר.

לסעיף 345לה(2) – המונח "הון עצמי נזיל" אינו ברור ואינו נכון.

ראשית, על פי כללי החשבונות החלים על מלכ"רים (תקן 5 וגילוי דעת 69) **אין** מדובר כלל בהון עצמי אלא **בנכסים נטו** (עם הגבלה קבועה, הגבלה זמנית וללא הגבלה) – על כן ההגדרה צריכה להיות במונחים אלה.

שנית, **קרון צמיתה** יכולה להחזיק את כספי הקרן בצורה נזילה (פקדונות, אג"ח וני"ע אחרים) – אבל היא לא יכולה להשתמש בהם אלא רק בפירותיהם – האם, לצורך העניין יראו בסכומים אלה "הון עצמי נזיל"? מקום בו סכומים אלה אינם, למעשה, "נזילים".

לסעיף 345לו(2) ולסעיף 345לז(2) – ראה ההערה לעיל בעניין הגדרת "הון עצמי נזיל".

לסעיף 345לח(א)(3) – (5) – אין סיבה שלא לכלול נכס כזה בשווי נכסי הקרן הן לצורך חישוב שיעור המענקים שהקרן תיתן והן לגבי דמי הניהול.

אין הבדל בין קבלת תרומה בכסף לבין תרומה בשווה כסף – שניהם תרומה, שניהם מצריכים טיפול של ההנהלה (שווה כסף אולי מצריך טיפול רב יותר) ועל כן יש לראות התרומה בשווה כסף נכס של הקרן.

לסעיף 345לח(א)(6) – הוראת הסעיף שגויה. אין כל הבדל בין קרן התורמת כסף או תורמת נכס שקיבלה בשווה כסף.

לסעיף 345לח(א)(7) – הסעיף אינו ברור. אם יש לחברה לפני שנרשמה כקרן לתועלת הציבור נכס מקרקעין, שניתן לה כתרומה, האם עם הכרזתה כקרן לתועלת הציבור היא חייבת בתוך שנתיים למכור את נכס המקרקעין שלה?

לסעיף 345לח(ד) – על פי סעיף זה – השר, לבדו, רשאי לשנות את הוראות החוק !!!

לא עולה על הדעת שהשר יקבל סמכויות לשינוי החוק בכלל וללא אישור מתאים של הכנסת בפרט.

לסעיף 345לט(א) – החלופות ל"חלוקה מיזערית" – אינן ריאליות.

קרן צמיתה לא בהכרח יכולה להגיע לתשואה של 5% לשנה (כשיש להוסיף לכך את הוצאות הניהול) – מאידך כפל עלות הניהול והסך של 200,000 ₪ לקרן בניהול ציבורי – לא מצדיקים את כל המנגנון שבחוק.

השיעורים לחלוקה ומשמעותם צריכים לבוא לידי ביטוי **בהקשרי מיסוי** ולא בסעיף מסוג זה.

לסעיף 345לט (ה) – ההגבלה לגבי שיעור ההלוואה בתנאים מיטיבים לעומת תורמות של 30% נמוכה מאד. הצעתנו היא להעמיד שיעור זה על 70%.

כבר היום פועלים בארץ גופים המשלבים בין תרומה לבין הלוואה בתנאים מיטיבים.

הרעיון המרכזי העומד אחר מתן ההלוואה כזו הוא שמצד אחד הוא מאפשר לארגון המקבל להשתמש בכספי ההלוואה לצרכיו, מבלי להטיל עליו עלויות מימון מיותרות (ריבית וכו'), ומאידך, כחלק מתכנית בניית וחיזוק הארגון – הוא נדרש להחזיר ההלוואה בתנאים נוחים.

החזרת ההלוואה מאפשרת לקרן "גילגול" נוסף של כספים אלה לטובת ארגונים אחרים וכל הלאה.

לסעיף 345לט (ו) - על פי סעיף זה – השר, לבדו, רשאי לשנות את הוראות החוק !!!

לסעיף 345מג(ג) – קביעת אמות המידה הוא עניין לדירקטוריון או לוועד המנהל. עם כל הכבוד לשר – לא יכול להיות מצב (וזה עלול להיות מסוכן מאד) שהשר יתערב בקביעת אמות מידה של הקרן.

לסעיף 345מז – הסעיף בעייתי מאד.

במצב הנוכחי, הקרנות הפועלות בארץ המאוגדות כעמותות או כחברות לתועלת הציבור.

על פי המקובל שיעור הוצאות ההנהלה וכלליות של קרן שמחזור פעילותה 10 מליון ₪ בשנה יכול להגיע ל 22% דהיינו - 2,200,00 ₪. הסכום נקבע על בסיס הנחות לגבי העלויות הכרוכות בפעילות בסדר גודל כזה.

על פי הסעיף המוצע כדי להגיע לסכום כזה בקרן לתועלת הציבור הונה העצמי הנזיל צריך להיות למעלה מ 100,000,000 ₪ !!

לסעיף 345נ(ב) – בסוף הסעיף יש להוסיף: "ולאחר שנתן לקרן המשפחתית הודעה על כוונתו לעשות כן ואפשרות לתקן את הטעון תיקון או השלמה".

לסעיף 345נא(א) – למעט נכסי מקרקעין שניתנו לקרן לתועלת הציבור.

אם תורם העמיד לרשות קרן לתועלת הציבור מבנה או מבנים כדי שתוכל לפעול מתוכם למטרותיה – אי אפשר לחייב התורם להעביר את נכסי המקרקעין לידי צד ג' שאין הוא מסכים לפעילותו, לדעותיו וכו'.

לסעיף 354(ב1)(5) – לבטל את מחיקת פסקה (5).

הכוונה להעביר סמכות של בית המשפט לידי הרשם – איננה מתקבלת על הדעת.

הרשם הוא גוף מינהלי ולא שיפוטי. הכוונה להעביר אליו את הסמכות לקבוע שנעשה עבירה וגם לקבוע את העונש – איננה סבירה ויש לבטלה.

להוספת סעיף 360א(א) ו- (ב) (אחרי סעיף 360) – לבטל האפשרות שהרשם יטיל עיצום כספי.

הכוונה להעביר סמכות של בית המשפט לידי הרשם – איננה מתקבלת על הדעת.

הרשם הוא גוף מינהלי ולא שיפוטי. הכוונה להעביר אליו את הסמכות לקבוע שנעשה עבירה וגם לקבוע את העונש – איננה סבירה ויש לבטלה.

לתוספת השלישית – סעיף 2 - יש להגדיר המונח "כספים עודפים".

לתוספת השלישית – סעיף 4 - לנוכח האינטנסיביות של הפעילות בהשקעות – יש לאפשר לוועדת ההשקעות לקבל החלטות גם בדרך שאיננה ישיבה פיזית (החלטה בכתב, קשר במכשור אלקטרוני וכו').

לתוספת השלישית – סעיף 5 - הקביעה של 0.5 עלולה לא לעלות בקנה אחד עם מקובל ב"שוק".

3. הוראות כלליות – חברה לתועלת הציבור ועמותות סעיפים 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, ו-12 להצעת החוק

הוראות פרק זה עוסקות בשני נושאים עיקריים:

הראשון – הסוגיה המורכבת ביחסי ועד מנהל/דירקטוריון – ועדת הביקורת – המבקר הפנימי.

השני – הגברת כוחו של רשם ההקדשות או רשם העמותות בנושאי הפיקוח, הביקורת, דיווחים פירסומים וכו'.

לעניין הסוגיה הראשונה מן הראוי לציין כי חוק העמותות, התש"ס-1980 אינו מכיר כלל ב"מבקר פנימי" ואילו בחוק החברות חובת מינוי מבקר פנימי חלה על חברות לתועלת הציבור שמחזורן עולה על 10 מליון ₪ בשנה.

לכן, כשעסקנו בתיקון סעיף 30 לחוק העמותות וסעיף 345 לחוק החברות, בעת חקיקת תיקון מס' 6 לחוק החברות – הכנסנו **במודע** לשני סעיפים אלה, העוסקים בתפקדי וסמכויות ועדת הביקורת, פעילויות שבמהותן הן **פעילויות של ביקורת פנימית**.

אם רוצים לטפל באופן רציני בסוגיית היחסים בין הגורמים השונים בחברה לתועלת הציבור או העמותה לבין המבקר הפנימי – **חייבים לתקן את סעיף 30 לחוק העמותות וסעיף 345 לחוק החברות – ולהפריד בין פעילות וסמכויות ועדת הביקורת לבין אלה של המבקר הפנימי**.

הפרדה כזו – תוכל להביא להסדרה נכונה יותר של מערכת היחסים בין הגופים השונים הפועלים בחברה לתועלת הציבור ובעמותה.

המבקר הפנימי הוא כלי עזר **ניהולי**. על כן הוא מתמנה על ידי הוועד המנהל/הדירקטוריון **וכפוף** ליו"ר הדירקטוריון ולמנכ"ל.

בחיי היומיום אנחנו נפגשים בקונפליקט זה- כשחברי ועדת הביקורת שאינם מכירים את המערכת החוקית, אינם מבינים מדוע המבקר הפנימי לא כפוף למרותם ואנו נאלצים למצוא לכך פתרונות מעשיים.

ועדת הביקורת היא גוף עצמאי – היא צריכה לעשות את המוטל עליה **ויכולה**, אם היא רוצה ובכפוף לתיאום עם הוועד המנהל, **להיעזר בשרותיו של המבקר הפנימי** – אך מכאן ועד להוראת הצעת התיקון שלפנינו לפיה וועדת **חייבת** לנהל ישיבה בנוכחות המבקר הפנימי או שהמבקר הפנימי רשאי להשתתף בכל ישיבות ועדת הביקורת או, יותר מכך, לדרוש כינוסה והיו"ר של ועדת הביקורת יהיה חייב לכנסה – המרחק גדול.

צריך גם לזכור, שבארגונים גדולים – נמצא, לא אחת, מבקר פנימי שהוא **עובד** של חברה לתועלת הציבור או העמותה.

ההצעה לפיה ועדת הביקורת – שהיא ועדה של חברים מקרב חברי העמותה **שאינם עובדיה**, הממונה על ידי האסיפה הכללית וחייבת בדיווח רק לאסיפה הכללית – **כפופה** לדרישה של **עובד** הארגון או חייבת לשתפו בכל דיוניה – **הינה מוטעית**.

עמדתנו, בעניין זה, היא שכל הסעיפים העוסקים בתיקונים של סמכויות ועדת הביקורת ומקומו של המבקר הפנימי בארגון, חייבים ליבון מעמיק ומציאת פתרונות מעשיים – שהצעת החוק הנוכחית איננה מספקת אותם.

לגבי החלק השני – הגברת כוחו של רשם ההקדשות או רשם העמותות בנושאי, הפיקוח והבקורת – מן הראוי לציין כי איננו מתנגדים לפיקוח ולביקורת על ידי הרשות הרלוונטית – אולם אלה חייבים להיות סבירים ללא פגיעה בחופש ההתאגדות וללא פגיעה בזכויות האזרח בכלל וצענת הפרט בפרט.

להלן הערותינו לגוף ההצעה:

תיקונים מוצעים בחוק החברות, תשנ"ט - 1999

לסעיף 345 ח - כפי שהובהר לעיל – עמדתנו היא שיש לנסח מחדש את כל הסעיף ולהפריד בין הסמכויות והפעולות של ועדת הביקורת לבין אלו של המבקר הפנימי.

מבלי לגרוע מהאמור לעיל – להן התייחסותנו לסעיף זה.

לסעיף 345 ח(4) – ועדת הביקורת סוברנית להחליט על ישיבותיה ואין מקום לחייבה לקיים ישיבה "בנוכחות המבקר הפנימי או רואה החשבון המבקר". הוועדה תחליט את מי היא רוצה להזמין ולאילו ישיבה.

לסעיף 345 כד(א) - יש לסייג כי הדרישה לקבלת מידע מהמנויים בסעיף - "ככל שיש בידו" של מי שנדרש.

לסעיף 345 כד(א)(2) –

(1) המונח "גזבר" איננו מוכר בחוק החברות או בחוק העמותות ועל כן אי שאפשר לציין בחקיקה זו.

(2) חוק הביקורת הפנימית, תשנ"ב- 1992 קובע שהמבקר הפנימי יגיש דו"ח להנהלה וההנהלה תדון בו. ממצאיו והדו"ח של המבקר הפנימי אינם עומדים בפני עצמם וההנהלה יכולה לא לאשר הדו"ח וממצאיו.

(3) בכל מקרה – ממצאיו של המבקר הפנימי אינם יכולים, על פי חוק הביקורת הפנימית, להוות ראיה בהליך משפטי.

לסעיף 345 כד(ב) – מתן סמכות כל כך מהותית לאדם שאינו עובד מדינה, לפנות לאנשי החברה או העמותה לקבל מידע וכו' איננה יכולה להסתפק בכך שרשם ההקדשות "ינחה" את המומחה ו"יודיע" לו על חובה הסודיות וכו'

מן הראוי להתקין תקנות, באישור ועדת חוקה חוק ומשפט – שתיקבענה את דרכי המינוי של המומחה, את הכישורים הנדרשים ואת ההוראות בדבר דרכי הבדיקה וכו',

יתר על כן – יש לקבוע כי "המומחה" יהיה כפוף לחוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג 1963 ויחתום על הסכמתו להיות כפוף להוראות חוק זה.

המומחה חייב יהיה להתחייב להימנע מלהימצא בניגוד עניינים וכן להתחייב כי במשך 3 שנים לאחר תום תקופת העסקתו – ימנע מלטפל או לייצג חברות לתועלת הציבור ו/או עמותות בקשריהן עם או מול רשם ההקדשות ו/או רשם העמותות.

בכל מקרה לא ניתן יהיה למסור למומחה כזה חומרים וידיעות שיש בהן פגיעה בצנעת הפרט (אך יותר לו לעיין בהם במשרדי התאגיד).

לסעיף 345כד2(א) – המפקח חייב להיות עובד מדינה.

לסעיף 345 כד(א) (1) – עקרונית - מי שהורשע בעבירה לא יכול להיות מפקח. יש לקבוע מראש אילו הרשעות לא ייחשבו לעניין זה – כגון: עבירות תנועה וכו' – אך קביעה זו לא יכלה להיות "לדעת רשם ההקדשות".

לסעיפים 345כד (א) (2) ו (3) – באישור ועדת חוקה חוק ומשפט.

לסעיף 345כד2(ב) – אין כניסה למקום בו פועלת חברה לתועלת הציבור **ללא צו של בית משפט מוסמך!!!**. במקרים קיצוניים בלבד – כשאין אפשרות לקבל צו של בית משפט – יוכל להתיר זאת ראש רשות התאגידים.

תיקונים המוצעים בחוק העמותות, התש"ס-1980

לסעיף 4 (ג) – פסיקת בית המשפט קבעה שקביעת שם תאגיד הינה זכות יסוד של המייסדים – חלק מחופש הביטוי. על כן שינוי שם של עמותה היא פגיעה בזכות היסוד – חופש הביטוי ואך ראוי ונכון היא שאם נעשית פגיעה כזו – היא תיעשה בידי היועץ המשפטי לממשלה ולא בידי רשם ההקדשות.

על כן יש לדחות התיקון המוצע.

לסעיף 30 – ראה פירוט הנושא בהרחבה במבוא לסעיף זה לעיל וההתייחסות לעניין זה לגבי חברה לתועלת הציבור.

התיקון, ככל שהוא מתייחס למבקר הפנימי שגוי.

לסעיף 338(א) עד (ג) – ראה התייחסותנו לגבי חברה לתועלת הציבור בעניין זה.

לסעיף 338(ד) – בהגדרת "נושא משרה" יש למחוק את "גזבר העמותה" – שכן אין הגדה כזו בחוק וכן יש למחוק את "המבקר הפנימי" – הוא אינו נושא משרה בעמותה.

לסעיף 39 (ה) עד (ח) – הרשם יוכל לאפשר פרסום מסמכים כלשהם שפרסומם אינו חלק מהדיווחים שהעמותה נדרשת להעבירם לרשם על פי החוק, לרבות התכתבויות בין הרשם לעמותה, דו"חות ביקורת וכו' רק לאחר שהרשם יודיע על כוונתו זו לעמותה ויאפשר לה- אם תבקש לעשות כן, לטעון טענותיה לעניין זה בפניו ואם טענותיה יידחו – יעוכב הפרסום לפחות ל 7 ימים (שיאפשרו לו לפנות בעתירה מתאימה).

ההסדר המוצע בס"ק ח' – אינו מעשי, שכן, העמותה או מי מטעמה לא יידע מראש על כוונת הרשם לפרסם מסמכים כלשהם ועל כן לא יידע לפנות אל הרשם בבקשה שלא לפרסמם.

מן הראוי לציין בעניין זה כי הרשם מקבל פניות רבות (לעיתים אנונימיות) הגוררות אחריהן התכתבות עם הרשם ועם אחרים – ואין מקום לפרסמם אם מתברר שאין אחרי הפניה דבר.

הוא הדין בדו"חות ביקורת שונים שחלקן מתבררות כבלתי נכונות (חלקית או באופן מלא).

לסעיף 39 א – ראה ההתייחסות בעניין זה לגבי חברות לתועלת הציבור.

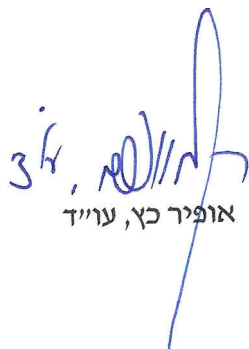
4. סיכום

כפי שצינו במבוא, אף ששמה של הצעת החוק מתייחס ל"קרן לתועלת הציבור" חלקים משמעותיים מאד המייחסים לנושאים אחרים הקשורים לפיקוח בקורת, פרסומים ופיקוח על חברות לתועלת הציבור ועמותות שאין בינן לבין החוק לגבי "קרן לתועלת הציבור" דבר.

לדעתנו יש להפריד הדיון בשתי הצעות חוק אלו ולדון, בשלב זה, בסעיפים הדנים בקרן לתועלת הציבור בלבד.

הערותינו לגבי הצעת החוק הובאו לעיל – ואנו מבקשים לאפשר לנו לפרט עמדתנו במהלך הדיון בוועדת חוקה חוק ומשפט.

בכבוד רב

אופיר כץ, עו"ד